

afgaae, og deels deraf, at de nuværende Embedsmænd frivilligt indvilge i at gaae ind paa Forandringen. Erkjendes det for at være af Bigtighed, at Reformen bliver fremmet, saa maa man gribe til et Middel, som noget mere kan fremstjynde den, og jeg seer ikke rettere, end at det ogsaa meget godt kunde lade sig gjøre, idet man allerede strax, eller saasnart det overhovedet er muligt at faae Forholdet ordnet, maatte kunne sætte de vedkommende nuværende Embedsmænd paa fast Gage af en saadan Størrelse, som Embedets Gjennemsnitsindtægter i et passende Maaal have udgjort. Skulde det nu kunne paavises, at et saadant Resultat blev mindre fordeelagtigt for vedkommende Embedsmænd, mener jeg, at de i Henhold til Grundlovens § 22 muligviis maatte kunne fordrø at faae en Godtgjørelse, der blev at normere ved Finansloven; jeg siger, at det er min Mening, at vedkommende Embedsmænd i saa Fald maaskee kunde gjøre en saadan Forbring; jeg hører, at Nogle ere af modsat Mening, og jeg har heller ikke bestemt erklæret mig derfor; i ethvert Tilfælde er det en Viomstændighed. Man har dernæst ladet Gagesatserne og Contoirholds-godtgjørelserne fremtræde som en samlet Sum; men det forekommer mig, at man med Fremtiden for Die naturligt burde have søgt at skjelne imellem hvad der skal være Lønning for Embedsmandens Administration og hvad for hans dømmende Forretninger, og at den samme Adskillelse naturligviis ogsaa burde være steet med Hensyn til Contoirholds-godtgjørelserne. Fremdeles har man ikke villet allerede nu afgjøre, med hvilke andre Embeder de Embeder, der paatænkes nedlagte, i sin Tid skulle forenes, ja, man er gaaet saavidt, at man har ladet Gjennemførelsen af denne Foranstaltning være afhængig af, om den Embedsmand, der til den Tid maatte være i det Embede, med hvilket det nedlagte Embede skulde sammenlægges, vilde give sit Samtykke til at modtage det nye Embede eller ikke; men

i mine Tanker er det en for stor Indrømmelse imod de enkelte Embedsmænd. Det er min Mening, at man ved at opstille, hvilke Embeder der skulle anses for endelige, strax ved selve Loven maatte kunne bestemme, med hvilke de Embeder, der skulle indbrages, skulle forenes, og at der slet ikke kunde være Tale om, at en Embedsmand i sin Tid skulde kunne gjøre Indsigelse imod at overtage de nye Forretninger. Det er jo en Selvfølge, hvad der ogsaa er forudsat i Loven, at Embedsmanden vil faae en Godtgjørelse for det forsøgede Arbejde, og netop derfor kan jeg ikke indsee, hvorfor man i saa Henseende vil haandhæve en Selvfølgelighed for ham. Det forekommer mig heller ikke, at Forslaget er aldeles consequent i Gjennemførelsen af hvad der tilsigtes, nemlig Afskaffelsen af de tilfældige Indtægter, idet man har ladet Copiepenge og Afgifter for Næringsbeviis og Borgerstab bestaae og bestemt, at de ogsaa fremtidigens skulle tilfalde vedkommende Embedsmand; men det forekommer mig, at det Næsteste vilde have været, at Contoirholds-godtgjørelsen blev normeret til et tilstrækkeligt Beløb, imod at Copiepengene og Afgifterne af Næringsbeviis og Borgerstab indgik i den samme Klasse, hvori Sportler og andre visse Indtægter indfaldte; paa denne Maade vilde det hele Forhold blive mere eensartet, og først da vilde det kunne siges, at den hele Lønningsmaade med tilfældige Indtægter var bleven afføkket. Man har endelig ogsaa her beholdt en Lønningsmaade, der forekommer mig at henhøre til en sunden Tid, idet man har villet haandhæve for Embederne visse dem tidligere tillagte særlige Indtægter og Emolumenter. Det forekommer mig, at det var det Unseligste, at Gagen kunde være aldeles klar og gjennemskuelig, at den traadte frem som en reen Pengesum, saaledes at der ikke blev beholdt Noget tilbage af den gamle Lønningsmaade, hvor man lagde et Stykke Ford eller en Bolig til et bestemt Embede.